

За розкішним притоном брудної як світ арагви...

Іван Андрусяк

за розкішним притоном брудної як світ арагви
тінь стола одинока чи попіл загублених магів
жовте право на вітер де бритва на спомин ягве
утікає із лаку як з ножен в яких комахи

відкладаючи яйця прилипли жінки і пальці
розімкнути вечерю а далі не шкло не шкалка
деревій і вода пережовані як скитальці
і душа помаранчі губата і мокра калька

утікати з ідеї як шанці біжать з полону
перестрибують риб що безрідні і чорнобриві
і дорогу на схід перед себе немов ікону
учорашні дощі розгортають на теплій глині

а де глибше безсмертя як попіл струмує з пальця
кундалін крематорій четверта коронка в зубі
розпадається час від надії що час розпався
осипається злива немов алича на зрубі

і немає меж нас ані присмаку ні причини
жовте небо проходить крізь линву немов крізь мене
я шукав самоту розрізаючи цю мачину
а знайшов лише сонце як пляма нудне й зелене